

GENT DEL MASNOU

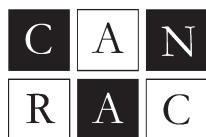
Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 333, juliol-agost del 2015

www.canrac.com

botiga virtual

Per a les teves vacances, tot el que vulguis envasat al buit.

Del 3 al 23 d'agost Vacances

Mestres Villà, 101 · 93 555 16 64 el Masnou

TALLERS MASNOU

Genís Oliveras **MULTIMARCA**

OPEL

RENAULT

SEAT

CITROËN

PEUGEOT

Volkswagen

Audi

NISSAN

Recollida a domicili i substitució de cotxe gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. ITV 100%

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

escola de música

Emma Calvo

Matrícula oberta

Dilluns i dimecres, al matí i dimarts i dijous, a la tarda
tot l'agost tancat

**T'agrada cantar?
T'agradaria cantar gospel?
Vine-hi!**

C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou
93 540 86 96 · 630 16 33 26

Autoservei

FONT

– Antic Mar blau –

CARNS, EMBOTITS, VERDURES,
FLECA, PRECUINATS

Lluís Millet, 102. · 93 277 78 17 / 616 02 03 29
El Masnou

ASSESSORIA IGLESIAS

FISCAL · LABORAL

- COMPTABLE · ASSEGURANCES
- GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
- GESTIONS DE TRÀNSIT

Sant Miquel, 21, A, baixos · 08320 El Masnou
Tels. 93 540 40 53 · 39 95 · fax. 93 540 40 53

**Renova la teva
Estelada**

Porta la teva vella estelada i renòva-la
només per 1€. a les parades de l'ANC.

Ens trobareu a:

Fascourt - Ps. Marítim, dissabte 11 · 9 vespre

Ple de Riure - Pl. R. i Cajal, dimecres 15 · 8 vespre

Ple de Riure - Ps. Marítim, dissabte 18 · 9 vespre

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Dolç estiu

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

CAMPANYA DONACIÓ DE SANG

Diumenge 26 de juliol

de 10 a 14 a *Gent del Masnou*.

Al costat del cinema *La Calàndria*

FES-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

VACANCES D'ESTIU

El local de *Gent del Masnou* romandrà tancat per vacances del 1 d'agost al 4 de setembre.
Desitgem a tothom, socis, amics i col·laboradors, un Bon Estiu!

Editorial

VA DE LLISTES

A hores d'ara, en tancar l'edició d'aquest exemplar número 333 del Butlletí mensual, just quan acabem de deixar enrere la primera Festa Major del nou consistori municipal recent estrenat, restem pendents i amatents per saber com acabarà tot el batibull de les llistes per a les eleccions del 27 de setembre.

Avortat el primer intent de llista unitària gestat al seu dia pel president Mas, s'ha especulat molt sobre la conveniència d'una sola llista, transversal i clarament independentista, o bé la presentació de llistes separades, també independentistes però amb continguts socials diferenciats, en funció dels partits que les proposen: CDC, ERC i CUP. Sumarem més amb llistes separades o hauríem sumat més amb una sola llista? Qui ho sap? Tant de bo no l'haguem espifiada.

D'altra banda, caldrà veure també la proposta de llista o pacte de les esquerres tradicionals (ICV) i partits emergents que també a hores d'ara s'està formulant per agrupar diferents sensibilitats pel que fa a l'objectiu final del procés.

A tot això s'ha sumat a la festa la sacsejada d'UDC, a resultes de la qual la federació CiU ha partit peres definitivament i ha situat cada partit al seu lloc sense embuts ni condicionaments. Potser ja tocava. Finalment i per acabar-ho d'adobar, la nova proposta del president Mas adreçada a les entitats cíviques ANC, ÒMNium i AMI per tal que confeccionin una llista integrada per representants de les esmentades entitats, amb inclusió de polítics i personalitats compromesos amb el procés, ha acabat d'afegir més llenya al foc de la confusió. Aviat se sabrà la resposta d'aquestes entitats en les quals confiem per la seva capacitat de mobilització i transversalitat a bastament demostrada.

Tant de bo que, al cap i a la fi, imperi el seny i entre uns i altres siguin capaços de religar aquest trencaclosques que, maldestre, ho pot malmetre tot quan tot ho tenim a l'abast de la mà.

Al bell mig d'aquest garbuix arriben les esperades vacances d'estiu, amb expectatives de molta calor a casa nostra i que caldrà aprofitar al màxim per carregar piles, oxigenar-se i prendre alè per encarar els nous reptes que ens esperen a principi de tardor.

A *Gent del Masnou* tanquem la parada durant el mes d'agost i us esperem a tots a partir de primers de setembre amb la represa de les activitats habituals de la casa: exposicions, teatre per a joves i adults, Coral Xabec, cursos de ioga, gaita, dòmino, balls de saló i swing, edició del Butlletí i tot el que estigui al nostre abast. Tindrem les portes obertes a tothom qui s'hi vulgui afegir i fer colla amb nosaltres. Ens veniu a veure?

Un bon estiu a tots!

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
EL PANTANAL Joan Maresma Duran	8
BÚSTIA OBERTA.....	9
IN MEMÒRIAM Jordi Amat i Teixidó Joan Muray	9
LA PATATA INCANDESCENT Joan Camps	11
CRÒNIQUES Esteve Pujol · Joan Muray	12
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray	14
SOM Oriol Lugo	18
ARRAN DE SÒL Pledebut.....	18
CAMPIONAT DE DÒMINO Víctor Domingo	19
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran	20
DIUMENGE AMB LLETRES Esteve Pujol	20
GENT DEL MASNOU INFORMA	22
LA PUNTA DE LA LLENGUA (67) Esteve Pujol	22
TEATRE CAPITAL Rosa M. Isart	23
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot	23

Flama del Canigó, Festa de Sant Joan i Correfocs 2015

FLAMA I SANT JOAN

Començava altre cop l'estiu i tornava aquesta dèria dels humans de mostrar el domini del foc. Sant Joan, solstici, revetlla, Flama del Canigó. Cremem tots els mals i, de les cendres, comencem a engendrar-ne de nous. No hi podem fer més; s'om així, però amb totes aquestes misèries i virtuts, vivim la vida, riem, plorem, estimem i odiem i no hi ha més explicació. Com deia aquell: Aquesta és la qüestió.

Tota aquesta tirallonga filosòfica per dir que jo penso que al Masnou es va festejar el Sant Joan magníficament. Arribava la Flama del Canigó al jardí de Can Malet des del Coll d'Ares portada per atletes masnovins i la rebia el recent estrenat alcalde Jaume Oliveras, que entre el parlament de benvinguda ens citava J. Salvat-Papasseit recitant:

A Sant Martí del Canigó
la veu ressona que us esglaia.
Diu: Catalunya!
i la remor
sempre contesta:
Esclava a Espanya.
Si prens coratge
els ulls al cel
i alces el braç –gest de venjança,
a Sant Martí sents una veu
i a cau d'orella:
També a França.

Intemporal poema de contundent missatge, que ens fa

desitjar encara més tot allò que volem per al nostre país. Després de la cercavila cap a la Pl. de la Independència, festa popular molt intensa, amb no gaire gent, però bona música, bon sopar i final amb ballada al voltant del foc, com ha de ser.

Al Parc de la Nimfa festassa de la gent jove també amb les seves coses bones i dolentes, però amb una gran carta a la màniga: la joventut. Que l'aprofitin perquè també s'acaba.

I a la platja, encara que no hi vaig ser, amb bons i mals comportaments, suposo que també moltes ganes de viure aquesta nit tan especial a casa nostra, així com la gran quantitat de patis, terrats, carers i places on el poble donava la benvinguda als mesos on tota cuca viu.

CORREFOCS

Dissabte 27 correfoc gran

Jo crec que si sant Pere visqués entre nosaltres seria de la Colla de Diables i que també hauria anat al magnífic pregó de la Festa Major: l'aigua el foc i la terra. Molt bona idea per donar sentit a la Festa Major del Masnou, poble mediterrani lligat a aquests tres elements des de

sempre.

Aquest any el correfoc gran era el primer, el que encetava la Festa Major amb la participació de la jove i atrevida colla de Blanes, que s'inspirava en la festa del foc amb una fortalesa i una frescura genial. Grans i petits ballant a la dansa del foc, el sofre i el fum, tot embolicant un espectacle divertit i genuí, que acabava a L'Altell de les Bruixes amb final pirotècnic i entremès de l'endemà, vigília de Sant Pere.

Dissabte 27 correfoc infantil i juvenil

Diumenge 28 el correfoc juvenil, però aquest any debut de la nova colla infantil. Primer els petits, els infants

diables, seguits dels joves, els qui ja tenen les banyes crescudetes i fortes. Els més petits, sempre vigilats pels seus pares dimonis, encetaven el correfoc amb valentia i sense por, mostrant amb orgull què se'n podia esperar d'ells d'aquí a uns anys.

I al seu darrere els juvenils, els veterans, gallardejant de no arronsar-se davant d'una paret de vilatans cridant que no passaran!; i tant que passaven per dalt, per baix, pels costats, no hi ha contrafort que els aturi; endavant!, sempre endavant! I els tabalers?, sense descans! El vertader so del correfocs. Donen volum, omplen, exciten. Rítmics, contundents, quadrats, engrascadors. Atabalts de la Colla de Diables, no us atabaleu; sou l'ànima del correfoc.

I amb tota la tropa d'esperits diabòlics s'arribava al final on tot el poble, emborratxat de Festa Major, esperava que s'iniciés la gran festa d'explosions, espurnes, colors i ooohs! a l'arenal de la platja. I els diables glop d'aigua fresca i descans, un entrepà, i començava la Revetlla de Sant Pere!

Fotografies de Jordi Garriga

LA PASTISSERIA FRESCA DE L'ESTIU

Pastisseria

miquel

Pere Grau, 59 93 555 06 61 el Masnou

david

Venda
Online

pastisser

MMACED2
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

Mestre Pastisser

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí
Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60

El Masnou

Amb tota la
garantia de les
pastisseries del Masnou

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.

De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Juliol 2015 --

1	dimecres	Fàbregas
2	dijous	Viayna
3	divendres	Fàbregas
4	dissabte	Aymar
5	diumenge	Aymar
6	dilluns	Riera
7	dimarts	Fàbregas
8	dimecres	Viayna
9	dijous	Dominguez
10	divendres	Aymar
11	dissabte	Ocata
12	diumenge	Ocata
13	dilluns	Fàbregas
14	dimarts	Viayna
15	dimecres	Dominguez
16	dijous	Aymar
17	divendres	Ocata
18	dissabte	Riera
19	diumenge	Riera
20	dilluns	Viayna
21	dimarts	Dominguez
22	dimecres	Aymar
23	dijous	Ocata
24	divendres	Riera
25	dissabte	Fàbregas
26	diumenge	Fàbregas
27	dilluns	Dominguez
28	dimarts	Aymar

29	dimecres	Ocata
30	dijous	Riera
31	divendres	Fàbregas

Bones Vacances

-- Agost 2015 --

1	dissabte	Viayna
2	diumenge	Viayna
3	dilluns	Aymar
4	dimarts	Ocata
5	dimecres	Riera
6	dijous	Fàbregas
7	divendres	Viayna
8	dissabte	Dominguez
9	diumenge	Dominguez
10	dilluns	Fàbregas
11	dimarts	Riera
12	dimecres	Viayna
13	dijous	Fàbregas
14	divendres	Ocata
15	dissabte	Ocata
16	diumenge	Ocata
17	dilluns	Riera
18	dimarts	Fàbregas

M. de Déu
d'Agost

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.30 - 14 i 16.30 - 21	9.30 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 14
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 14 i 16.30 - 20.30	9 - 14

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.

De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Agost 2015 --

1	dissabte	Viayna	
2	diumenge	Viayna	
3	dilluns	Aymar	
4	dimarts	Ocata	
5	dimecres	Riera	
6	dijous	Fàbregas	
7	divendres	Viayna	
8	dissabte	Dominguez	
9	diumenge	Dominguez	
10	dilluns	Fàbregas	
11	dimarts	Riera	
12	dimecres	Viayna	
13	dijous	Fàbregas	
14	divendres	Ocata	
15	dissabte	Ocata	M. de Déu d'Agost
16	diumenge	Ocata	
17	dilluns	Riera	
18	dimarts	Fàbregas	
19	dimecres	Viayna	
20	dijous	Dominguez	
21	divendres	Ocata	
22	dissabte	Aymar	
23	diumenge	Aymar	
24	dilluns	Dominguez	
25	dimarts	Riera	
26	dimecres	Ocata	
27	dijous	Viayna	
28	divendres	Dominguez	

29	dissabte	Riera
30	diumenge	Riera
31	dilluns	Viayna

Bones Vacances

--Setembre 2015--

1	dimarts	Dominguez	
2	dimecres	Aymar	
3	dijous	Ocata	
4	divendres	Riera	
5	dissabte	Viayna	
6	diumenge	Viayna	
7	dilluns	Dominguez	
8	dimarts	Aymar	
9	dimecres	Riera	
10	dijous	Ocata	
11	divendres ★	Ocata	Diada Nacional
12	dissabte	Fàbregas	
13	diumenge	Fàbregas	
14	dilluns	Aymar	
15	dimarts	Ocata	
16	dimecres	Riera	
17	dijous	Fàbregas	
18	divendres	Viayna	

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.30 - 14 i 16.30 - 21	9.30 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 14
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 14 i 16.30 - 20.30	9 - 14

El Pantanal

Joan Maresma Duran

El *Complexo do Pantanal* o només el *Pantanal* és una zona inundada en la seva major part –depèn de l'època, si és la seca o la de pluges– situada als estats brasilers de *Mato Grosso* i *Mato Grosso do Sul*, una part del nord del *Paraguai* i de l'est de *Bolívia*.

Aquesta zona és també *Patrimoni Natural Mundial* i *Reserva de la Biosfera*. El riu *Paraguai* travessa aquesta gran extensió d'àrees inundades que serveixen de refugi de molts peixos com el *pintado* o el *pacu* i d'altres animals com els *jacarés* –així són coneguts els caimans–, les *capivaras* o les *ariranhas* –una mena de llúdriga gegant. Moltes espècies que es troben en perill d'extinció en algunes parts de *Brasil* tenen una població encara important en el *Pantanal* com els ocells *tuiuiú* i l'*arara azul* –el guacamai protagonista de la pel·lícula de dibuixos animats *Rio*– o l'*onça*, el terrible puma.

Pel pont de *Corpus Christi*, a l'inici de juny, vam tenir la sort d'estar uns dies allà. Arribar-hi és complicat. No hi ha vol directe des de *Rio de Janeiro* i vam volar cap a *São Paulo* i d'allí a *Campo Grande*, capital de l'estat de *Mato Grosso do Sul*. Allà vam llogar un cotxe i vam fer més de dos-cents quilòmetres fins arribar a la petita ciutat de *Miranda*. D'allí, una pista de terra ens va menar cap a la *Pousada Refúgio da Ilha*, situada en el mig del no-res, però al mateix temps en un paratge encantador. Una casa transformada en lloc d'acollida molt ben equipada –en aquest país, de moltes construccions d'aquestes característiques, en diuen *pousadas*– situada en una illa del riu *Salobra*, entre la *Serra da Bodoquena* i el riu *Miranda*, afluent del riu *Paraguai*.

Com que aquí per iniciativa pròpia no es pot fer res, la *pousada* organitza excursions al matí i a la tarda. L'horari que regeix és el del sol. Ens llevem, doncs, més d'hora que els dies de cada dia ja que l'astre rei pica fort i la calor és intensa a partir de les onze del matí, tot i que som al final de la tardor de l'hemisferi sud...

Un dia al matí vam seguir el riu *Salobra* cap al seu naixement en llanxa. La guia –una noia molt trempada i ben didàctica– en mostrava la flora i la fauna: un munt d'ocells, principalment, alguns peixos, entre ells *rajades*, que jo no sabia que existien a l'aigua dolça... També unes flors molt maques de la planta aquàtica *aguapé*.

Un altre dia a la tarda vam fer un bon passeig a cavall –sort que eren un bon jans perquè els genets més aviat érem poc traçuts– enmig de vaques, arbres altíssims, zones mig inundades i un cel clar i diàfan, de blau intens i de posta de sol de tons carbasses interminables.

Al dia següent vam sortir a la tarda per veure animals sobre un *jeep* de l'any de la picor... I vam tenir molta sort perquè ens vam poder apropar moltíssim a un *tamanduá* –l'ós formiguer– i a les *araras azuis* –els guacamais blaus– ja quasi al final de la tarda. I vam arribar a la *pousada* sota una volta celeste estrellada com feia temps que no veia.

Cada nit s'apropaven a la *pousada* els *jacarés* quan sentien el reclam de la guia... I jo em preguntava si totes

aquestes bestioles ja estaven mig acostumades als humans... Suposo que sí. Hi va haver més excursions, barrejades amb estones de lleure a l'hora del sol, banys al riu *Salobra*, rialles, la final de la *Champions League* en diferit i menjar unes viandes exquisides. La *cozinha pantaneira* em va semblar espectacular: llegums i verdures frescos, carns de primera, peixos de riu carnosos, postres per llepar-se els dits. Tot cuinat en un forn de llenya i preparat amb cura i atenció per la senyora *Maria* i el senyor *Jairo*, l'amable matrimoni propietari de la *pousada* on ens vam estar uns dies. La tornada va ser complicada... Els mateixos vols però a la inversa. Amb la diferència que el vol cap a *São Paulo* sortia a la matinada del dilluns dia 8 de juny, a les 03:40... I arribàvem a *Rio de Janeiro* a les 08:00 del matí i anàvem directament a la feina...

Sembla estrany, però després de quatre dies fora de casa i de gairebé no parar, arribem a la gran ciutat amb les piles carregades, somrients i amb molt bona energia.

Bon estiu.

boç fàstic A no be rta

Les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor o inicials. En cap cas no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mandrà correspondència amb els seus autors.

SACS DE RUNA

He fet obres a casa. He pagat tots els permisos a l'Ajuntament. I em pregunto quins interessos té l'Ajuntament amb els transportistes

encarregats de recollir els sacs de runa que deixen els paletes al carrer.

El funcionament hauria de ser el següent: solament es permet que hi hagi dos sacs

de runes al carrer a la vegada. Si en poses tres, molta. Perquè els paletes puguin fer la seva feina correctament està estipulat que, quan avises a l'Ajuntament que el sac és ple, els transportistes vénen a recollir-lo en el termini de dues hores. Aquesta és la teoria. I si s'hagués complert jo no hauria tingut cap problema. Però, quan vam avisar que recollissin el sac urgentment, **no van trigar dues hores sinó cinquanta!**

Era dijous. Com que en cap de setmana està prohibit tenir sacs de runa al carrer, els paletes van haver de deixar de treballar fins al dilluns. El mateix va passar la setmana següent.

Em consta que això no passa a d'altres ajuntaments, que donen més facilitats per treballar. Aquí, a l'Ajuntament del Masnou, si vas a protestar, et diuen que ho facis per internet i que no molestis.

Montserrat Valldeperas Roig

In memòria

JORDI AMAT i TEIXIDÓ (1959-2014)

Joan Muray

Vocal de Cultura

L'amic Jordi Amat era un historiador excel·lent, que ens va deixar quan encara tenia molt per aportar a la història, i concretament a la del nostre Maresme.

Estava en plena maduresa com a professional, i d'aquesta maduresa ens ha deixat un extens llegat, cenyit especialment a la història de la comarca en temps difícils, com foren el de la revolta, la guerra i la postguerra del segle passat.

El vam conèixer arran d'una conferència que féu al nostre local social, titulada "República, Revolució i Guerra Civil (el Masnou, 1931-1939)", per a la qual s'havia documentat extensament, com era costum en ell.

Un cop feta la conferència, tant ell com nosaltres creguérem que fèiem un mal paper si deixàvem que restés només com a dissertació. Per tant, posàrem ambdues parts mans a l'obra i passàrem el tema a format escrit i imprès. El resultat fou un llibre que, tot i les seves dimensions reduïdes i la senzillesa de la presentació, a l'estil de quadern de camp, resultà molt interessant.

Aquests fets passaren l'any 1995, i ell ja havia fet un altre llibre relacionat amb el tema i la comarca. Després en vindrien molts més, pràcticament tota la comarca, fins que l'any passat, quan ja la terrible malaltia que per dissort el venceria, per l'abril del passat any, va poder presentar, en un magnífic acte fet a la Sala polivalent del Museu Municipal de Nàutica del Masnou, la seva obra magna, un recull de tot el seu treball fet al camp del temps de guerra (1936/39) a la comarca del Maresme.

Es tracta d'un magnífic volum titulat "Retalls de la Guerra Civil al Maresme (1936-1939)", on resumeix tot el tema esmentat. Una obra imprescindible per als estudiosos i per a tota persona interessada en aquell període tràgic, cenyit

al seu i nostre Maresme.

Si fins aquí hem parlat de l'historiador, ara vull fer-ho a nivell personal, de la persona. En Jordi era un ésser educat, culte i molt amable. La nostra relació començà aquell 1995, quan, després de la conferència, vam decidir passar-la al format de llibre.

Ens reunírem diverses vegades i sempre fou en un to cordial, sense cap mena de condicionants. Estàvem sempre d'acord i crec que fou degut al seu tarannà tan educat i amable.

Després vindrien altres trobades, sempre relacionades amb la presentació dels seus llibres sobre el tèrbol període que havia escollit per deixar la seva petja en la història comarcal.

I la darrera, la de la presentació de l'obra esmentada més amunt, a la qual fa un recull dels diferents pobles maresmencs, en concret de dinou pobles.

Quan ens veiérem, malgrat que la malaltia ja havia fet estralls al seu físic, ell seguia sent el de sempre, amable i afable. Una forta abraçada ens uní poc abans de començar la presentació. Una abraçada que, tot i que desitjava que n'hi hagués moltes més, però recuperat, no es repetí.

Fou la darrera, una mena de comiat que em va trasbalsar. Amic Jordi, per sempre!

ELS COMERCIANTS DEL CARRER PERE GRAU US DESITGEN UN MOLT BON ESTIU I UNES BONES VACANCES

finques OCATA
Ens hem traslladat
al carrer del Carme, 1
Tel. 93 555 14 73

J. Ramon

Sastreria
Camiseria
a mida

Pastisseria
miquel
T 93 555 06 61

Mobles Vilalta
93 555 18 60

gabinet OCATA
Ens hem traslladat
al carrer del Carme, 1
93 555 14 73

HOTEL TORINO
93 555 23 13

NOVETATS PRADELL
MARIA PRADELL
93 540 35 76

INSTAL·LACIONS
SEGARRA, SL **L'ENDOLL**
93 555 12 52

J. Ramon

Sastreria
Camiseria
a mida

La sastreria J. Ramon ens diu adéu.

La sastreria i camiseria Josep Ramon ha tan-
cat definitivament les portes. I ho fan perquè
els ha arribat l'hora de la jubilació. És una llàs-
tima haver de plegar, però el temps és
implacable i no ens dóna concessions, a
ningú. A en Josep i a la Roser els hem d'a-
grair tots aquests anys de dedicació i servei, i
també la fidelitat i confiança dels seus clients.
Serveixin aquestes ratlles per desitjar a tots
els seus amics i a ells mateixos una vida
plena de bons auguris i felicitat.

Moltes gràcies i fins a sempre.

SUDOKU

 Dificultat

		1				5	7
3			1	4	2		
5	6		2	7			3
			7		4	1	
9			4	8	5	6	
	2		1				8
	8	4		9	5	3	1
	5	2					
1					8		

Encetem un apartat publicitari de joc
Sou afeccionats als Sudokus?
Doncs a partir d'ara en podreu trobar un
cada mes a la revista. Se n'editaran de tres
nivells, fàcil, mitjà i difícil. El nivell s'indicarà
amb un, dos o tres croissants perquè és un
espai promogut per la Pastisseria Miquel.
Començarem amb un de fàcil a tall de prova.
Feu-lo i veureu que és molt divertit.

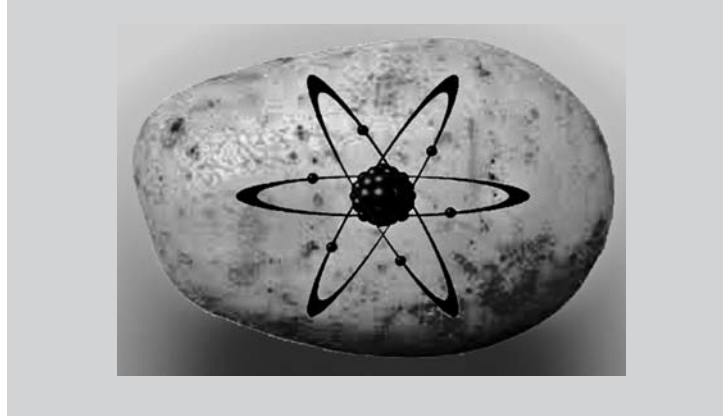
LA PATATA INCANDESCENT

Joan Camps i Ortiz

El procés s'ha convertit en l'olla de grills on en Mas, en Junqueras i en Fernández monologuen el pregó particular per la independència; però, quan la societat civil els demana la unitat per assolir la fita plebiscitària del 27S, en lloc d'identificar el temible adversari espanyolista al qual han de fer front es repleguen fent-se els llepafils a l'entorn de les estovalles de la menjadora del partit, cadascun el seu; i gaudint del menú de degustació i de les prebendes que comporta administrar el caos que ells han causat, ens ofereixen seguir sent ells el problema sense aportar cap solució.

M'agradaria conèixer un polític que afirmés: *Jo, exfuncionari vocacional amb plaça vitalícia o exexecutiu en l'empresa privada, he renunciat als privilegis de la meua posició sacrificant altruísticament els meus ingressos per dedicar-me a la política.* És intolerable la professionalitat mal entesa de la política que els permet premiar-se la incompetència.

Parlant sense embuts, donades les poques setmanes que falten per al plebiscit del 27S, és il·lustratiu assenyalar com vam arribar al 9N i on som ara: fou ÒMNIMUM qui va encetar la transversalitat del "dret a decidir" convocant la societat civil a la manifestació del 10J 2010 arrossegant de mala gana els Montilla, els Duran, els Rossells i algunes vaques sagrades dels poders fàctics que coincideixen a les sales VIP i a la classe preferent del Pont Aeri. Malauradament la bona fe dels directius d'ÒMNIMUM, aconsellats per alguns dels seus membres poderosos que amb superba actitud no compartien ni volien compartir taula amb l'ANC, vam creure aleshores que els rèdits d'aquell 10J podíem confiar-los als partits polítics, quan aleshores ja es coneixia la corrupció i les intrigues internes que els han portat el descrèdit que avui encara els cueja. Un temps perdut que va permetre a Mas ser investit President de la Generalitat a les eleccions del gener de 2012 i, amb l'argument d'assolir un

concert a la basca negociat amb Rajoy, va rellevar els dos tripartits successius: el primer, de Maragall, marginat per Montilla en el segon, tot gràcies al suport d'ERC. Fou quan Zapatero des del balcó de la Generalitat va prometre que recolzaria l'Estatut i quan l'amortitzat Puigercós li feia el llit a Carod-Rovira i deixava pas a la figura incerta d'Oriol Junqueras, l'home de les abraçades d'ós a Mas fent el doble paper d'aliat del govern i cap de l'oposició. Així, amb el tactisme i l'afany obsessiu de carregar-se el liderat natural de Mas han aprofitat els rèdits de la Via Catalana de l'11S 2013, de la V de l'11S 2014 i del referèndum del 9N. Un protagonisme absent d'idees que l'ha ressagat sempre un pas enrere dient a tot que sí a la vegada que deia que no. Diguem-ho clar i català, l'ANC per primera vegada i l'ÒMNIMUM per segona vegada han confiat als partits polítics els rèdits incalculables mai aconseguits en els últims tres-cents anys de la història Catalunya, i els partits polítics en teoria sobiranistes no han tolerat que el full de ruta més coherent, a la vegada que susceptible de fer-hi les esmenes adients completant la plena transversalitat, hagi estat la conferència d'Artur Mas del dia 25 de novembre a l'Auditori del Fòrum. Suggerixo als lectors, també a l'ANC a ÒMNIMUM i a ERC, a les CUP i a tots aquells que creuen en la democràcia i en la sobirania dels pobles que obrin a TV3 a la carta aquest vídeo de la conferència íntegra i, si una vegada mirat

i escoltat amb atenció, coneixen alguna proposta millor, que no s'estiguin de dir-ho o en tot cas proposar les esmenes adients que els complagui. Ni ÒMNIMUM ni l'ANC han de sentir-se interpellats ni els haurien de caldre preguntes ambigües per administrar el capital acumulat per la societat civil que han liderat. Si els partits no són capaços d'anar units el 27S, cal recordar-los que la gent que voluntàriament vam recolzar les exemplars, cíviques i espectaculars manifestacions citades no exhibim cap carnet de partit ni plantejàvem cap ideologia política, tots érem allà reclamant el dret inalienable a la sobirania del nostre poble. La patata calenta l'han tinguda sempre els partits polítics ofuscats i curts de mires volent congelar les reivindicacions de la ciutadania en el microones de les seves dèries i intrigues; no és estrany, doncs, que el tubercle de la discòrdia que ara tenen sobre la taula hagi assolit el límit d'incandescència. Si en els propers dies no hi ha un acte de generositat patriòtica per part de Junqueras que atemperei aquest quírigall, el nucli d'isòtops del tubèrcul explosiu es trençarà i la reacció en cadena farà impossible la unitat necessària per constatar que la votació del 27S és el plebiscit per guanyar la independència. Si això passa, en serem responsables tots, però els plats trencats els pagarem els de sempre, perquè els partits polítics seguiran fent la viu-viu a la seva manera, fent soroll de treballar sense fer cap feina.

Cròniques (1)

LA CORAL XABEC CANTA FESTES MAJORS

Esteve Pujol i Pons

Sant Muç és el patró de la vila vallesana de Cànoves, que celebra la Festa Major del 5 al 7 de juny. Ens van convidar a fer un concert compartit amb la Coral de Cànoves al vespre del divendres, dia 5, a l'església parroquial de Sant Muç precisament. No hi podíem pas faltar; la seva directora, Alba Codina, és la violinista que ens ha acompanyat en totes les cantades de la Coral Xabec al llarg d'aquesta vintena d'anys.

El programa de la nostra coral va tenir dues parts ben definides: la primera amb quatre cançons tradicionals catalanes i la segona amb tres més del folklore nord-americà. Montserrat Llagostera a la batuta, Bàrbara Llacay al piano.

La Coral de Cànoves havia preparat sis peces del món del cinema i dels musicals més celebrats. Tot plegat amb la complicitat i simpatia d'una església plena de gom a gom. Alba Codina al faristol, Júlia Silvestre al piano, el jove Marc Codina i Imma Saurí als violoncels i Pitu Andreu a la bateria.

El *Cànon de la pau*, cantat per tots plegats, i un agraïment cristal·litzat en un ram de flors per a cada directora van cloure aquest concert de la Festa Major. Als locals municipals no hi va faltar el pica-pica i la fraternització amable entre els cantaires i acompanyants d'amb-

dues corals. Quan en sortíem, havíem sentit calidesa en l'aire i en els cors. Gràcies, gent de Cànoves!

Fem un salt i ens n'anem al vespre del dissabte 27 de juny, a la Parròquia de Sant Pere del Masnou, per al concert de Festa Major, a les vuit del vespre.

El pòtic és el bellíssim *Cantique de Jean Racine* (Jean Racine/Gabriel Fauré). Passada la portalada sacra, entrem en cançons catalanes: *El Rossinyol* (trad.catal./ Harm. Montserrat Llagostera); *Muntanyes del Canigó* (trad.ca-tal./ Harm. Nadal Puig); *El Cantaire del Masnou* o *Vals de les Pepones* (Joan Costa) –sense aquest vals no hi hauria Festa Major masnovina–; i l'havanera *El meu avi* (J.Ortega Monasterio/ Harm. F. Vila i Gimferrer).

En un tercer moment de la cantada *Nocturno de la ventana n° 1* i *Nocturno de la ventana n° 4* (Federico García Lorca/ F.Vila); quin encant de textos i de

música!

I un darrer recull de cançons, aquesta vegada música nord-americana que ha esdevingut ja música popular: *From the Time You Say Goodbye* (Lesli Sturdy/ Arrj. Ruud Bos); *Goodnigh, sweetheart* (Calvin Carter, James Hudson / Arrj. Robert Sund); *Hello Dolly* (Jerry Herman/ Arrj. Karl-Heinz Steinfeld). I encara hi vam afegir, fora de programa, el motet *Tota pulchra es*, de Charles Gounod.

El bis esperat, reclamat i cantat per tothom, *El meu avi*, va cloure aquest concert de Sant Pere, dirigit per Montserrat Llagostera i amb Bàrbara Llacay al piano.

Cares somrients en els cantaires, cares còmriques en el públic; em fa l'efecte que tots plegats ens ho vam passar ple de bé.

Continuem festejant els vint anys de la Coral Xabec... i que duri!

Cròniques (2)

PRECRÒNICA DE L'EXPOSICIÓ EL RETRAT A TRAVÉS DEL TEMPS DEL 1839 AL 1939

Joan Muray Vocal de Cultura

Aquesta exposició institucional, la presentem en vigílies de la Festa Major de Sant Pere; s'inaugura el dissabte, 20 de juny, i la seva durada, salvant el període de vacances de *Gent del Masnou*, arribarà fins al 17 de setembre.

Abans de comentar-ne el contingut, vull remarcar tres dates bàsiques de

la fotografia, com són:

1822 – NIEPCE FA LA PRIMERA FOTOGRAFIA PER MITJÀ D'UNA CÀMERA OBSCURA I UN PROCÉS FOTOQUÍMIC.

1839 – DAGUERRE FA A PARÍS EL PRIMER DAGUERREOTIP. CONSIS-

TEIX A IMPRIMIR LA IMATGE SOBRE UNA PLACA DE COURE ARGENTAT SENSIBILITZADA AMB VAPORS DE IODE. ES REVELA AMB VAPORS DE MERCURI I FIXA AMB UNA SOLUCIÓ D'HIPOSULFIT DE SODI.

1839 – RAMON ALABERN I MOLAS, EL MATEIX 1839, FA AL PLA DE PALAU DE BARCELONA EL PRIMER DAGUERREOTIP DELS PAÏSOS CATALANS.

Un cop fet aquest incís, vegem en què consisteix l'exposició. Ens mostra des de les primeres imatges, uns daguerreotips, fins a imatges de quan la fotografia ja s'emprava en excursions i reportatges, passant per aquelles imatges encarcarades que encara eren el reflex dels retrats fets pels pintors.

Les imatges que s'hi mostren són un veritable mostrari de diferents procedències. N'hi ha del Masnou, de Barcelona i d'altres indrets catalans, així com de diversos llocs de la península i també de països d'ambdós conti-

nents americans.

Les veureu agrupades per temes; i en cadascun d'ells s'ha intentat posar-les cronològicament, ja que, de moltes, se n'ignora la data, qui era la persona o el fotògraf. La mostra pretén ser una mena d'estudi de l'evolució de la fotografia i també de la moda en el vestir i la forma de posar els models. També hi trobareu fotografies de repor-

tatges de pràcticament cent anys enrere, del Masnou, de negocis de masnovins a les amèriques o d'altres. També hi veureu, aquests però en vitrines, àlbums de diversos tipus i fotografies de personatges de renom nacional i internacional.

Però les peces més curioses, com no podria ser d'altra manera, són els daguerreotips; un d'ells d'un capità masnoví, fet fa més de cent cinquanta anys, que està en un estat perfecte; també un altre on s'endevina una dama, però l'estat d'aquest és de molt baixa qualitat. El que és més curiós d'aquests daguerreotips són els estoigs on anaven presentats, una veritable filigrana de la tècnica d'aquell temps.

Com sempre, en exposicions d'aquesta mena, molts es pregunten com s'ha arribat a aconseguir reunir aital nombre d'imatges; només cal que us digui que hi ha gent que, abans que es perdin, en fa donació, i altres provinents de qui tot ho llença i altres de les formigues que ho recullen, preparen, estudien, classifiquen i les presenten per ser mostrades per a gaudi dels ciutadans.

API

Finques Puig S L

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

R E S T A U R A N T

PETIT CANIGÓ

Menús frescos d'estiu

MENÚS DIARIS · SERVEI A LA CARTA
MENJARS PER EMPORTAR
DILLUNS TANCAT

Santiago Rusiñol, 43 · Tel. 93 555 23 96 · El Masnou

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

Històries de la vila

Joan Muray

1895 i 1896. PRIMERS CONCERTS DE L'ORFEÓ CATALÀ AL MASNOU

D'aquest primer concert, el de 1895, se'n compleixen els cent vint anys, i fou fet a poc temps de la fundació de l'Orfeó Català, el 1891; i, encara que no fou la primera sortida de Barcelona, sí que fou de les primeres; no oblidem que el lloc de naixement del seu fundador, Lluís Millet i Pagès (1867-1941), és el Masnou.

D'aquestes històries, en tindrem dues de les vingudes de l'Orfeó a la nostra vila, la de l'any esmentat, i la del següent, el 1896. Ambdues fetes en ple mes d'agost, concretament el dia 6 el primer any i l'11 el segon.

Vegem ara cadascun d'aquests concerts, en un extracte (traduït al català) tret de les cròniques que en féu el diari La Vanguardia l'endemà de l'esdeveniment.

Diuen així:

6 d'agost del 1895

...es va celebrar al Circo una festa musical de l'Orfeó Català, amb el local ple d'una selecta concurrència àvida d'escoltar els trenta-sis cantaires dirigits per la potent batuta del seu director, Lluís Millet i Pagès.

Lluís Millet en un dibuix de Ramon Casas.

L'Orfeó Català davant del Casino, en una imatge de començament del s. XX.

La boca de l'escenari estava guardada amb una combinació de palmeres, flors i altres plantes, i presentava un agradable aspecte. A tall de dosser, penjava sobre l'Orfeó un magnífic penó amb els emblemes de Catalunya i de l'Orfeó.

El programa fou escollit amb la cooperació del tenor Josep Maristany, que va cantar la romança del primer acte de La Favorita, la Salve Dinora i l'ària final de Lucia de Lamermoor, que fou molt aplaudit i va haver de repetir alguna de les cançons.

El jove concertista de flauta, Josep M. Corrons, va donar a conèixer el seu merescut i premiat talent en la composició d'aquest instrument, interpretant magníficament una composició de Boehm.

Referent a l'Orfeó, no cal dir que féu honor a la fama que el precedeix, ja que totes les peces que va cantar foren fetes amb una afinació i ajust admirables. Entre les més destacades tenim: Goigs i Planys i La Verema, de Clavé; així com: Cançó de Nois i Halling (dansa noruega), de Grieg. Foren tals els aplaudiments que les dues darreres les hagueren de repetir.

El mestre Millet va demostrar la seva vàlua en la direcció de les composicions; especialment excel·lent fou l'execució de l'obra de Grieg, a la qual l'Orfeó fou acompanyat de piano i harmònim.

A més del públic masnoví, hi havia la colònia estiuenca, així com diverses persones vingudes expressament de fora, com el poeta i dramaturg Àngel

TEATRE DEL CIRCO
 MASNOU
 DIUMENJE 4 AGOST 1896
FESTA MUSICAL
 L'ORFEO CATALÀ DE BARCELONA
 amb el concert de
DON LLUIS MILLET
 ab la cooperació del distingit tenor DON JOSEPH MARISTANY
 y de DON JOSEPH MARIA CORRON, concertista de flauta

PRIMERA PART	
LO SONNI D'UNA VERGE (pastorals).....	CLAVÉ
ROMANSA del acte de La Favorita, per lo tenor Sr. Maristany	MARISTANY
CORAL a bona veu: CORALS	MILLET
QUINTE Y FLAUTS (serenata).....	CLAVÉ
SEGONA PART	
TERCER CONCERT de flauta, per lo Sr. Corron.....	CORRON
CANÇÓ DE MOTE (humorada).....	GRIEG
HALLING (dansa noruega), solo, per lo Sr. Bonet y el Sr. YVES	BONET
CLAVÉ INDICA, del Teatr, per lo Sr. Maristany.....	MILLET
LA BREMA (cher descortisa).....	CLAVÉ
TERCERA PART	
DE DON MATI (còmeda).....	CLAVÉ
LA FILADORA.....	VIVES
LOS TRES TAMBORS.....	VIVES
ARIA FINAL de la LUCIA.....	MARISTANY
LA PATRIA NOVA, solo, per lo Sr. YVES y el Sr. Bonet, ab acompañament de piano y armonium.....	GRIEG

Entrada general 50 cènt. Asientos fijos ab entrada 75 cènt.
A LAS 3 Y MITJA DE LA TARDE
 NOTA. La part d'acompañament de piano y armonium, està orquestrada per los señores Schütz y Bülow.

Guimerà. El públic va sortir molt (ple) de satisfet i amb ganes que l'esdeveniment es repetís.

I ara anem al concert de l'any següent, el 1896, el segon que l'Orfeo Català ofería a la nostra vila. És aquesta la crònica que en donava la premsa, la qual, com en l'anterior, anirà traduïda i extractada, ja que aleshores les cròniques eren força ampulloses.

Deia així:

11 d'agost del 1896

...L'Orfeo, en peregrinació artística per les poblacions importants de la nostra terra, ha volgut commemorar en aquesta formosa festa musical feta al Masnou diumenge passat, una de les més fructíferes etapes, per completa, d'aquest apostolat del bon gust i de l'amor a la pàtria, digna de grans lloances.

...al matí l'Orfeo es va reunir a la Parròquia, on acompanyà amb cants religiosos l'ofici diví, que realçà eloqüentment el Reverend Dr. Sellarés. ...a la tarda, l'Orfeo es va presentar amb els seus cinquanta cantaires al teatre del Circo, amb un extens programa curull de cèlebres noms del món musical, com: Clavé, Millet, Alió i Vives, alternats amb els dels alemanys i escandinaus com: Schumann, Grieg, Otto i Zöllner.

A la parròquia van cantar la "Missa

en Sol" de Gounod, escrita per a quatre veus d'home i acompanyament d'harmònim.el Kyrie i el Credo, i el ¡Oh salutaris hostial, de la missa de Gounod, així com altres peces importants de tema religiós.

Totes les peces, no cal dir-ho, foren executades amb gran mestratge. Hi hagué una altra peça que mereix ser comentada, un "Gradual" de curtes proporcions però molt sentit i bellament desenvolupat, Gradual que era una obra del sotsdirector de l'Orfeo, el mestre Josep M. Comella. Les respostes que feia l'Orfeo al capellà celebrant, els: amén, els cum spiritu tuo, etc., els cantà l'Orfeo amb la bonica melodia que Wagner va posar al seu Parsifal. El rector de Teià, Dr. Sellarés, feu una oració en català, digna de la festa d'aquell dia.

Després el cronista s'allarga moltíssim comentant altres cants religiosos, i segueix dient que:

...a Catalunya, gràcies a Déu, el poble senzill té unes fonts inesgotables de cants immortals, com: El noi de la mare, La Mare de Déu quan era xiqueta, el Comte Arnau, La filla del marxant, Muntanyes del Canigó, El pardal i la Teresa galana, etc., cantats a totes les societats corals del país.

El concert de la tarda fou un gran èxit, tant per al mestre Millet com per als orfeonistes. Es diu que ningú no és profeta a la seva terra, però això no

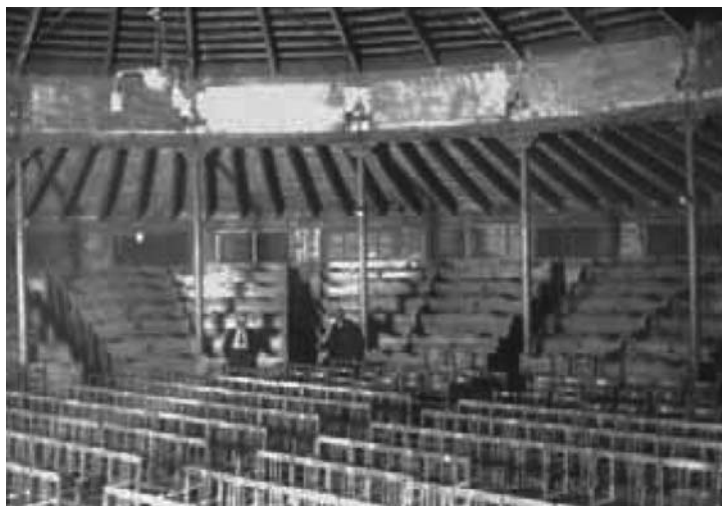
serveix ni per a Millet ni per al Masnou. En sortir el mestre a escena, lluien de goig els ulls tant dels vells capitans com dels joves pilots i els de les boniques noies de la vila, com dient: Aquí tenim el nostre Millet, una glòria nostra.

El programa fou per a tots els gustos, des dels que agraden les cançons populars com Lo Mestre, L'estudiant de Vic o L'Hereu Riera, que va cantar la secció de noies dirigides per la senyora Wehrle. També altres com La filla del marxant i La Pastoreta, cantades per tot el conjunt coral.

Entre la música moderna hi havia la serenata Goig i Planys, La Verema, L'enyorament (de Clavé), l'Himne Català (de Millet), la Cançó de nois (de Grieg) i la Marxa dels Moliners i Sant Dilluns (de Zóliner i Otto). Per als més especialitzats hi va haver: la Cançó dels remers del Volga, Campanetes (de Schumann) i una Serenata (d'Otto).

Per altra banda, el baríton Bonet va saber posar en relleu la somniadora poesia de la dansa noruega Halling.

Fa ja més de trenta anys que l'inoblidable Clavé cridà el poble endormiscat, i l'arrancà de les tavernes embrutides i dels fèids prostíbuls, i els feu cantar aquells cants amaratats de la saba puríssima de nostres muntanyes... i l'instint bo del poble treballador fou un fet del qual sembla que no s'haguessin adonat els qui encara trafiquen amb aquest poble...

Interior del Circ de la Calandria

avui, Millet, amb els seus orfeonistes arrancats dels foscors cantants i de les perniciosos corrents del flamenquisme en què estigueren amenaçats de sucumbir, portant-los als cants purs de la tradició catalana, de la llegenda germànica, de la vida russa i dels aires de la vella Escandinàvia.

Tots hem d'ajudar en l'obra de Millet, tots hem de formar, en esperit si més no, entre els orfeonistes; tots hem de cridar, com ell, al nostre poble, a la nostra classe mitjana, a l'aristocràcia i a quants se sentin capaços d'arribar al sentit del més bell: Llätzer, escolta, aixeca't i camina! (aquesta crònica va signada per E. Suñol).

I abans de cloure el relat d'aquelles velles cròniques, vull remarcar un fet que potser passarà desapercbut als lectors, em refereixo a l'horari que se celebraven aquests concerts.

Foren fets en ple mes d'agost, o sigui en plena canícula; però el curiós no és la data, sinó l'horari, com he dit, ja que

Una imatge de masnovins d'aquell temps

es feien a **quarts de quatre** de la tarda. Us imagineu quina calor que feia en aquella hora en ple mes d'agost i en un local tancat, ple de gent, i en un temps en què la gent, tant la que anava pel carrer com la que assistia a concerts, acostumava a anar ben farcida de roba (no com ara). Quina suada deuriem passar, tanta

calor tindrien que, en sortir a mitja tarda al carrer, els deuria semblar que feia fresca.

FONS CONSULTATS

- Hemeroteca del diari La Vanguardia, dels dies: 7 d'agost de 1895 i 12 d'agost de 1896.

- Arxiu de l'autor

L'11 de Setembre, anem a la Meridiana de Barcelona i continuem fent història

27°09'2015"

on tot comença

- 1•Equilibri Territorial**
- 2•Solidaritat**
- 3•Obertura al món**
- 4•Diversitat**
- 5•Sostenibilitat**
- 6•Igualtat**
- 7•Besnestar i justícia social**
- 8•Democràcia**
- 9•Recerca i innovació**
- 10•Cultura i educació**

El proper 11 de Setembre vine a les 4 de la tarda a la Meridiana de Barcelona amb samarreta blanca i reivindicuem junts aquests 10 eixos per a la propera República Catalana.

assemblea.cat

Al Masnou
li!l Decidim!
2 0 1 5

MARISA VILA

Perruqueria Mixta

Jaume I, 2 · 93 555 96 52
el Masnou
NO TANQUEM A MIGDIA
Hores convingudes

SUBMINISTRAMENTS ELÈCTRICS
I FONTANERIA

S.E.F.

Vicenç Linares

Joan Llampallas, 25
93 555 95 62

Ametllers, 12
93 555 83 91

portes i
automatismes
enric s.l.

No totes les portes són iguals!

● DEMANEU INFORMACIÓ ●

Polígon Buvisa · Teià · C/ Indústria 14 · 93 555 93 88
www.automatismesenric.com

Som

Com ho podem fer perquè siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

Oriol Lugo

Psicòleg Clínic & Coach Executiu i Personal www.oriolugoreal.com

Com pots estar bé amb tu mateix i amb els altres

Imagineu que aneu caminant per la muntanya i us trobeu una font natural. Esteu assegats i us apropau al forat des d'on raja l'aigua i hi beveu a morro. Ràpidament us retireu i, fent expressions de fàstic, us netegeu la boca.

L'aigua és bruta. El cert és que no té gaire bon color i el gust és horrorós i noteu un sabor d'amargor al paladar.

Teníeu la intenció d'omplir la cantimplora, però desistiu de la idea. Pocs minuts després arriba un grup de ciclistes i sense pensar-s'ho treuen les seves am-polles i les omplen fins a dalt. Intenteu avisar-los, però ja és massa tard. Acte seguit penseu que, si aquesta font no rep un bon rentat, serà molta la gent que continuarà bevent aigua bruta.

El cap de setmana vinent decidiu anar a la mateixa font i us poseu mans a l'obra i la deixeu d'allò més neta. A continuació us hi aboqueu i feu un bon glop d'aigua cristal·lina. Ara sí que té un bon sabor. El mateix grup de ciclistes arriba ben assegat i omplen rutinàriament les seves ampolles. Quina bona sensació s'emportaran quan al llarg de la seva ruta puguin beure aquesta aigua.

La metàfora de la font ens serveix per entendre com ens sentim amb nosaltres mateixos. Tots i totes d'alguna manera som com una font, donem aigua als altres. Ens relacionem amb moltes persones al llarg del dia i, si no estem bé amb nosaltres mateixos, serà molt difícil fer sentir bé els altres. Si ens trobem enfadats, decebuts, tristos o amargats, l'aigua que donarem serà d'allò més bruta. Per molt que ens esforcem a donar i a donar, aquest acte no ens ajudarà perquè donarem aigua de mala qualitat i la gent se n'adonarà.

El primer pas no és continuar donant; el que hem de fer és posar-nos a treballar amb nosaltres i deixar la nostra font d'allò més neta i polida. Podem fer esforços per cuidar-nos, invertir temps amb la finalitat de trobar-nos, treballar per obtenir una bona salut mental, emocional i corporal.

Un cop ens sentim així, serem capaços de donar el millor de nosaltres i fer sentir les altres persones de la millor manera possible. Podrem donar una aigua neta i cristal·lina, que permetrà que la gent del nostre entorn se senti d'allò més satisfeta. El fet de donar d'aquesta manera generarà una millor relació i a la vegada comportarà que les persones ens percebin com a font d'emocions positives.

Quin tipus d'aigua vols donar?

Arran de sòl

Pledebut

Hi ha una dita que diu que "Qui no menja merda no està gras". Bé, no es tracta d'això del que vull parlar, però sí relacionat amb la *me* com diem per dir-ho més fi. Darrerament n'he sentit parlar, i molt, per aprofitar-la.

Fins fa uns anys, bastants, s'aprofitava per adobar els camps, però ara n'hi ha tanta, i pocs camps, que ja és un problema. Sort que hi ha ments que no paren de barrinar i en diferents llocs de diversos països ja li han trobat un ús pràctic.

Un ús que, a més de pràctic, servirà per treure'n diversos rendiments, un d'ells econòmic i de sanitat pública; els altres per estalviar combustible i eliminar d'una forma neta la forma de desfer-se de tanta merda sobrant.

El primer ús, l'econòmic, és el més recent. Hi ha un ajuntament, el de la Blanca Subur, que recollirà mostres de la caca dels goscos que trobi pels carrers, la qual, un cop analitzada i comprovada per l'ADN de l'animal, que ja tindran en una base de dades, feta quan es declari un gos i se li posi el xip, permetrà d'identificar-ne el quisso. Quan sàpiguen de quin amo marrà és el ca, li plantaran la multa. Mira, és una forma de mantenir els carrers nets i alhora treure'n profit. Segurament que serà efectiva, ja que quan a hom li rasquen la butxaca és quan fa la farina més plana. Una altra novetat relacionada amb la *me*, però aquesta no dels meus congèneres, sinó dels vostres, els bípedes. Resulta que hi ha un lloc, d'Albion, on ja han creat un sistema per fer-ne combustible, concretament biodièsel, que ja utilitzen en uns autobusos urbans preparats per a aquest tipus de combustible. Oh, i el bo del cas és que n'estan ben cofois, ja que al costat d'aquests busos, que ja circulen, en comptes de portar la publicitat habitual, hi duen una representació gràfica de com s'obté el combustible amb què funciona. Més gràfica no pot ser, ja que s'hi veu gent: homes, dones i nens, asseguts en aquell tron que diàriament useu, pantalons abaixats o faldilles aixecades. No calen més explicacions.

Hi ha altres casos, però aquests, pel que es veu, ja porten temps sent utilitzats. L'un és a casa nostra, a les granges de porcs, que tantes n'hi ha que fins i tot el nombre d'aquests animals supera el d'habitants que tenim actualment; bé, doncs algunes d'aquestes granges utilitzen la quantitat d'excrements amb què ens regalen els porcs; un cop degudament transformats en no sé quin tipus de combustible, serveix per mantenir la temperatura de les granges, calefacció i refrigeració. No sé si també la utilitzen per a les mateixes granges, per als amos, o si n'hi ha excedent, i en aquest cas si és comercialitzat.

En un altre país, un que està més baix que el nivell del mar, en aquest ja fa anys que han resolt el problema, però aquí no era pels excrements, sinó pels pets, vaja, les flatulències, de les seves vaques, que són moltes, i a més aquests animals quan s'afiuixen deu semblar una tramuntana. Es veu que en tenen tantes que van veure que els seus pets contaminaven l'atmosfera. I què van fer?; primer, crear un sistema per poder recollir tots els gasos; i segon, no deixar sortir dels estables les vaques després de menjar. Fins que no han fet la digestió, d'allà no surt ningú. Així tots els gasos són recollits, no es contamina i es produeix energia.

No us sembla que tot això ja fa pudor. Apa, bup, bup.

I Campionat Inter-Entitats de Dòmino

Victor Domingo Vocal de Recreativa

El passat 19 de maig es va celebrar la final del primer campionat INTER-ENTITATS DEL MASNOU. Van ser set tardes en què un grup de quaranta-vuit persones de diferents entitats del nostre poble ens vam trobar al Casino del Masnou participant en una competició de dòmino per parelles.

L'organització de Gent del Masnou va ser encomiable; i el Casino ens va cedir les instal·lacions, un lloc ideal per fer trobades, amb un bon servei de bar d'acompanyament. L'Ajuntament va patrocinar els trofeus.

Vam competir vuit equips, amb esportivitat, amb educació, amb molt d'entusiasme i amb bona companyonia.

Van lliurar els premis, Joan Casals, President de Gent del Masnou, Joaquim Pera, de la Junta del Casino i Jaume Oliveras, Regidor de Cultura de l'Ajuntament (en aquella data). Van animar a la continuïtat de les competicions participatives en la vila.

La classificació final va ser la següent:

TOTAL ACUMULAT					
PUNTS A FAVOR	PUNTS EN CONTRA	DIFERÈNCIA	PARTIDES GUANYADES	PARTIDES PERDUDES	CLASSIFICACIÓ GENERAL
CASAL CAN MALET EQUIP BLAU					
15.333	16.059	-726	27	36	6è classificat
CASAL CAN MALET EQUIP VERD					
17.300	14.386	2.914	43	20	1r classificat
CASAL D'OCATA					
16.874	15.256	1.618	37	26	2n classificat
CASINO MASNOU EQUIP GROC					
17.353	14.826	2.527	36	27	3r classificat
CASINO MASNOU EQUIP VERMELL					
13.984	17.009	-3.025	21	41	8è classificat
GENT DEL MASNOU EQUIP BLANC					
16.110	16.603	-493	30	33	5è classificat
GENT DEL MASNOU EQUIP BLAUMARÍ					
14.467	17.337	-2.870	26	37	7è classificat
CLUB TENNIS MASNOU - CLUB NÀUTIC					
15.867	15.896	-29	31	31	4t classificat

DÒMINO

Vine-hi. Te n'ensenyarem els inicis. T'ajudarem a millorar el teu joc.

Joc individual. Joc per parelles. Campionats

Ens trobem el **dilluns** i **dijous** de 6 a 1/4 de 9 del vespre. Vine-hi, sol o acompanyat

Socis 6€ - No socis 12€ **Inscripció a Gent del Masnou**

LA Coral Xabec DEMANA CANTAIRES

Et proposem de venir a cantar a la *Coral Xabec*; hi seràs ben rebut.

Hi tindràs lloc com a tenor o com a baix o bé com a soprano o com a contralt.

Anima-t'hi i vine a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Cursos de teatre per a totes les edats
Vine-hi i... actua

627 630 082 (Oriol) · 676 334 144 (Aina)

Curset trimestral de ioga

Tardes dimarts de 7 a 2/4 de 9 del vespre
meditació, respiració i relaxació.

Inscripcions a GDM Tardes de feiners de 6 a 2/4 de 9

Més informació 607 74 74 99 · ivet@latercerapell.com

Parlem de llibres

Per Martí i Bertran

La imaginació i la fantasia infantils

Massa sovint les editorials petites passen desapercebudes, tot i publicar obres d'una gran qualitat, tant pel que fa als continguts com al disseny. L'Editorial Andorra n'és un bon exemple, tant pel que fa a literatura d'adults com infantil. Per als primers lectors, té una col·lecció d'àlbums il·lustrats que no tenen res per envejar a les grans editorials nacionals o estrangeres. Es tracta, per ara, de tres títols que tenen per protagonista una nena, la Clàudia*, que sigui amb els amics d'escola, sigui amb la família, sempre ens és presentada en situacions d'allò més quotidianes i realistes (explicar què volen ser de grans, fer fugir les pors nocturnes o fer un treball de descoberta al pati de l'escola), amb les quals els infants es poden identificar fàcilment. Però la narració no es queda pas aquí, sempre va una mica més enllà i gràcies a la fantasia i a la imaginació de la nena sempre acaba desembocant en un món de fantasia. Una fantasia gens gratuïta, val a dir-ho, molt infantil, molt "realista", si em permeteu la paradoxa, ja que està totalment imbricada en el pensament

de la Clàudia, en el pensament de tants i tants nens i nenes que amb les seves sortides arriben a destarotar una mica força la lògica dels adults. Així, per exemple, quan la Clàudia ha de dibuixar i explicar a la classe què vol ser de gran, només se li acudeixen oficis (reina maga per repartir joguines, pintora de cels...) que per a la mestra resulten incomprendibles, gairebé bajanades. O quan, a l'hora d'observar el medi, ha de buscar animals i plantes del jardí escolar, ella hi descobreix dinosaures i prínceps encantats. Chus Díaz, sens dubte, sap transmetre a través dels seus textos, directes, clars, elaborats, molt apropiats per als primers lectors, bona

part de la sensibilitat i potencialitat que amaguen les ments infantils. Les il·lustracions de Bea Ortiz, a tot color i a doble pàgina, també de ba-se clarament realista, ens acaben d'arrodonir i apropiaran uns textos que de ben segur encantaran els petits lectors i fins i tot els grans que els els hagin d'explicar. Si hi afegim que l'edició és d'allò més acurada (tapa dura, guardes sempre amb detalls lligats al text corresponent, complements finals plantejats gairebé com a jocs...) podeu entendre per què al començament hem parlat de "qualitat" a l'hora de presentar-la.

*Chus Díaz. *Què vol ser la Clàudia? De què té por la Clàudia? On va d'excursió la Clàudia?* Editorial Andorra, Andorra la Vella, 2008, 2009 i 2010, respectivament. Il·lustracions de Bea Ortiz. 24 pàgines.

Diumenge amb Lletres, del grup Rauxa, sis temporades.

Esteve Pujol i Pons

El *Grup Rauxa*, de *Gent del Masnou*, ja porta sis temporades, que vol dir sis anys!, sumant actuacions cada darrer diumenge de mes, a les set del vespre, al nostra local social. Els qui hi heu vingut alguna vegada o en sou assistents assidus, ja sabeu prou bé de què va la cosa: poesia, narracions, música, cant, faules, textos i diàlegs humorístics, acudits... que durant una hora ens fan passar una vetllada dominical agradable i plàcida.

En Francesc Fàbregas ho dirigeix i coordina tot plegat amb constància i moltes ganes. Ens deia en començar la darrera sessió *S'ha fet el tancament de la sisena temporada. Durant aquests sis anys s'han llegit més de cent poesies, més de cent monòlegs còmics, més de cent melodies al piano i cantades, més de cent contes i faules, etc.* Em refio dels seus comptes.

Pel setembre vinent pensem tornar-hi i engagar-ne la setena tongada –el número set és un número sagrat, ja ho sabem–; tothom qui vulgui prendre-hi part, ja sigui com a actor o com a espectador, hi serà molt ben rebut; tanmateix sabeu pla bé que els actors no són res sense el públic.

Pel que fa a les obres de teatre representades al llarg del curs a Ca n'Humet, n'hem anat donant informació puntual en aquest mateix butlletí; i encara n'hi ha en cartera!

Tres mesos de descans estival; i som-hi, que no ha estat res!

R.C.A.

Ramón Clemente S.A.

Fàbrica automàtica de vidre

Av. República Argentina, 15 el Masnou 93 540 40 12

Alcon®

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

Exposicions

Fins al 17/9. *El retrat a través del temps*. Els primers cent anys de fotografia (del 1839 al 1939).

Concert

XV MARATÓ DE VEUS LÍRIQUES

Diumenge 19 de juliol a les 7 de la tarda a la sala d'actes de Gent del Masnou
Selecció d'àries i duos d'òpera de Bellini, Massenet, Rossini, Puccini i Verdi

Direcció musical: **Montserrat Aparici**

Piano: **Carles Puig**

Entrada gratuïta

L'enigma V.D.R.

Solució del mes de juny:

Obrim l'interruptor A, una bona estona, el tanquem; i obrim el B, tot seguit el tanquem, i anem corrent a obrir la porta. Toquem la bombeta amb la mà; si crema és l'interruptor A, si és tèbia, és el B; si és freda, és el C.

Enigma de juliol-agost:

En una reunió es troben quatre persones: Víctor, Jordi, Carles i Òscar.

Les seves professions (en ordre aleatori) són: professor, advocat, enginyer i metge.

Sabem que

- 1- Víctor i el professor no són amics amb Carles.
- 2- Jordi és molt bon amic del metge.
- 3- Carles es relaciona bé amb l'advocat.
- 4- L'enginyer és molt amic de l'Òscar i del metge.

Pots saber quina és la professió de cada persona?

CAMPANYA DONACIÓ DE SANG

Donar-ne una mica és donar molt

Diumenge 26 de juliol de 10 a 14

A Gent del Masnou. Al costat del cinema *La Calàndria*

La punta de la llengua (67)

Esteve Pujol i Pons

A l'article del mes passat, hi deia: La llengua catalana és molt rica en expressions i frases fetes; però, és clar, cal conèixer-ne el significat per fer-les servir adequadament. I ara hi afegeixo una altra consideració: val la pena de fer-les servir totes, però sense oblidar aquelles que són ben genuïnes nostres.

Deixeu-me'n posar alguns exemples.

És clar que podem dir:	Però no oblidem:
<i>Prendre el pèl</i>	<i>Aixecar la camisa</i>
<i>De costat a costat</i>	<i>De gom a gom</i>
<i>Ple del tot Ple a vessar</i>	<i>Ple com un ou</i>
<i>Des del començament</i>	<i>De cap i de nou</i>
<i>En un tancar i obrir d'ulls</i>	<i>En un dir Jesús En un tres i no res</i>
<i>Donar gat per llebre</i>	<i>Donar garsa per perdiu</i>
<i>Després de tot</i>	<i>Comtat i debatut</i>
<i>Portar-se bé</i>	<i>Fer bondat</i>
<i>Com a mínim</i>	<i>Pel cap baix</i>
<i>Una mica de...</i>	<i>Un pensament de...</i>
<i>Res de res</i>	<i>Ni mica ni gota Ni mica ni molla</i>

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Un món, una maratón, millor

Voldríem dies feliços i un món millor. Amb aquesta frase, represa (i augmentada) del mes passat, tanquem la temporada teatral 2014/2015. Voldríem desempallegar-nos de la tristesa i el desànim. De tal manera, arribarem prudents al **Liceu** —la malaltia i l'obstacle són presents a l'obra— per gaudir de *La Traviata* (òpera de Verdi, en tres actes, amb llibret de Francesco Maria Piave, basat en *La dame aux camélias* d'Alexandre Dumas, fill, estrenada el 6 de març de 1853 a Venècia). Tres hores d'un amor, amb dos entreactes, que ve, va, i trontolla, i s'esquerda. Fins al 18 de juliol.

Del 9 de juliol al 9 d'agost (de dijous a diumenge), el **Teatre Gaudi Barcelona** (c/ Sant Antoni Maria Claret, 120) programa *La pista*. Amb direcció de David Maqueda, tornem al món dels sentiments, de la dignitat personal i de les maratons de ball, amb aquest espectacle guanyador de la Beca Desperta, de la Nau Ivanow (5a ed.). Encara ens recordem de *Marathon* (1980), de l'argentí **Ricardo Monti** (direcció: Rafael Nofal, vestuari: Teresa Sil), que l'AIET-Associació d'Investigació i Experimentació Teatral va presentar a Barcelona l'any 1997, en què participava l'actor Jordi Serrat. Semblen abocats, ara per ara, a terribles maratons...

El 18 i 19 de juliol, **espectacle familiar** amb titelles i piano, al **Teatre Tantarantana**. L'obra familiar *El carnaval dels animals* ens ofereix una divertida història d'aventures, amb captura d'un lleó inclosa. 50 minuts de funció, preu: 8,50 euros.

En el marc del **Grec'2015**, Festival d'estiu de la nostra ciutat, ens desplaçarem a diversos teatres. (Visiteu el web, que hi ha més coses).

A La Villarroel, veurem *Bangkok* (Premi SGAE de Teatre 2013), d'Antonio Morcillo. Crítiques ferotges.

Al TNC veurem *El carrer Franklin*. Fins al 19 de juliol podrem gaudir d'una obra de la nostra dramaturgia més consolidada i referencial, **Lluïsa Cunillé**, al Teatre Nacional de Catalunya. En efecte, *El carrer Franklin*, amb direcció de Josep Maria Miró, ens porta una farsa esbojarrada que ens apropa al disbarat de l'actual crisi econòmica. Amb els actors **Oriol Genís** i **Lina Lambert**, entre d'altres.

Anirem a **La Seca**. L'obra *La tortuga de Califòrnia* de **Daniela Feixas** amb direcció de **Lurdes Barba**, i interpretació d'**Anna Güell**, la mateixa Feixas, Josep Julien i

La tortuga de Califòrnia

Clara de Ramón, també promet una boníssima dosi de conflicte. Fins al 26 de juliol. 75 minuts de funció, preu a priori: 18 euros. Nit de tango. Piazzola nèt convidarà la (bruna i boníssima) cantant **Buika** a reinterpretar obres del mestre **Astor Piazzola**, al Teatre Grec, el dia 29 de juliol, a les 22 hores...

...Nosaltres esperem ser convidats a una bellíssima i nova i atractiva vida ja, ara, aquí, al planeta. Perquè estem que trinem.

(Fins a l'octubre, lectors. Ens veiem, retrobem. See you. до свидания, da svidània).

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Amanida cruixent

Per a la salsa:

6 culleres d'oli d'oliva, 3 de vinagre blanc, 1 de mostassa de Dijon i una de iogurt natural, Sal marina i pebre per moldre

Per a l'amanida:

12 tires de bacó, 2 cullerades de sucre, 3 llesques de pa blanc tallat a daus, 2 clementines i una altra peça de fruita, all, oli d'oliva i pebre per moldre, enciam i menta fresca

Salsa. Aboqueu els ingredients en un bol gran i barrejeu-los bé, si ho voleu més d'àcid, i poseu una mica més de vinagre.

Amb la paella calenta hi poseu el bacó i el deixeu daurar però no torrar; i el treiu. Aixafeu i fregiu els alls com també els daus de pa. Si veieu que el bacó no ha deixat prou greix afegiu-hi una mica més d'oli d'oliva. Mòleu el pebre negre per sobre i, quan ho veieu a punt, ho aparteu amb el bacó.

Amb paper netegeu la paella i poseu-hi el bacó amb el sucre i el suc de la clementina; quan estiguin caramelitzades i cruixents les treieu i les deixeu en un plat untat amb oli i que es refredin una mica. Tal com les deixeu quedaran, així que aprofiteu perquè tinguin la forma que voleu. Peleu la resta de clementines i feu-ne llesques.

Poseu l'enciam en un bol amb la fruita que heu triat, afegiu les fulles de menta i barregeu-ho tot amb la salsa que ja era al bol, els daus de pa fregit i el bacó... mmmm...

Tothom voldrà ser el primer a ser servit!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

XIX FESTIVAL INTERNACIONAL DE TEATRE CÒMIC

ple de Riure

El Masnou, del 14 al 18 de juliol de 2015

Segueix-nos a: www.plederiure.cat · www.facebook.com/plederiure

Ho organitza:

Ajuntament del Masnou

Gestió artística i tècnica:

Amb el suport de:

Diputació
Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura